

I bruk från och med 1.11.2019

Det här dokumentet innehåller den information som ska ges till kunden enligt de bestämmelser samt myndighetsföreskrifter och anvisningar om placeringstjänster som förpliktar OP Säilytys Oy ("OP Säilytys"). Närmare tjänste- eller produktvis information anges i respektive villkor eller i avtalet. Vid en konflikt mellan den här handlingen och tjänst- eller produktspecifika villkor eller avtal, har avtalet eller villkoren företräde.

Ändringar och uppdateringar i det här dokumentet offentliggörs på OP Gruppens internetsidor på adressen op.fi.

1 Information om OP Säilytys

1.1 Tjänster

OP Säilytys erbjuder sina kunder värdepappersförvarings-, clearing- och emissionsombudstjänster. Till sina fondbolagskunder erbjuder OP Säilytys förvaringsinstitutstjänster. Dessutom erbjuder OP Säilytys mottagning och förmedling av order som avser finansiella instrument.

1.2 Betjäningsspråk

Svenska och finska. Engelska med vissa begränsningar.

1.3 Verksamhetstillstånd

OP Säilytys har vi enlighet med lagen om investeringstjänster verksamhetstillstånd att erbjuda förmedling av order enligt regleringen som gäller placeringstjänster samt att som sidotjänster tillhandahålla valutatjänster i anslutning till placeringstjänster samt förvaring och administration av finansiella instrument. Dessutom har OP Säilytys i enlighet med lagen om placeringsfonder verksamhetstillstånd att verka som förvaringsinstitut.

1.4 Tillsynsmyndighet

Finansinspektionen
Snellmansgatan 6, 00101 Helsingfors
telefon 010 83151

1.5 Kontaktinformation

OP Säilytys Oy
Gebhardsplatsen 1
00510 Helsingfors
telefon 010 252 011

1.6 Kontakt

Kunden kan ge en order som gäller ett finansiellt instrument muntligt, skriftligt, per e-post, på ett sätt som är sedvanligt för ifrågavarande tjänst eller på något annat sätt som separat avtalats med kunden.

OP Säilytys har rätt att sända skriftlig information i anslutning till en tjänst till kunden per brev, e-post, på ett sätt som är sedvanligt för ifrågavarande tjänst eller på något annat sätt som separat avtalats med kunden. Om det har avtalats att e-post får användas, godkänner kunden att den som kommunikationsmedel är förknippad med särskilda risker bland annat på grund av att ett meddelande eventuellt inte kommer fram, kan komma i utomstående händer eller förvanskas av någon utomstående. OP Säilytys har rätt att lita på att en order som den tagit emot per e-post är äkta och korrekt.

1.7 Klassificering av kunden

OP Säilytys klassificerar sina kunder som icke-professionella kunder, professionella kunder eller godtagbara motparter.

Kunden har rätt att skriftligt be att klassificeringen ändras. Om kunden är en professionell kund eller en godtagbar motpart, omfattas kunden inte av ersättningsfonden för investerare.

Kundklassificeringen kan inverka på hurdana produkter eller tjänster OP Säilytys erbjuder kunden och hur omfattande OP Säilytys informations- och utredningsskyldighet är i förhållande till den placerings-tjänst eller det finansiella instrument som kunden erbjuds.

OP Säilytys sänder kunden ett separat meddelande om klassificeringen och klassificeringens följder.

2 OP Säilytys intressekonfliktpolicy för placerings- och sidotjänster

OP Säilytys iakttar i placerings- och sidotjänsterna den intressekonfliktpolicy som finns i Bilaga 1.

3 Verksamhetsprinciper vid utförande av order

OP Säilytys tillhandahåller förmedling av order i utländska fonder. OP Säilytys har bedömt att den i regel kommer att få bästa möjliga totala vederlag för kunden då den förmedlar order som gäller dessa fonder vidare till sin samarbetspartner för utföring. På dessa order tillämpar samarbetspartnern sina egna verksamhetsprinciper för omsorgsfullt utförande av order.

4 Information om förvaring av kundmedel

OP Säilytys förvarar kundens penningmedel på ett separat kundmedelskonto hos OP Företagsbanken Abp eller ett annat finländskt eller utländskt kreditinstitut.

Om förvaringen av finansiella instrument avtalas i ett separat avtal om förvaring av värdepapper.

OP Säilytys kan förvara finansiella instrument hos tredjeman, varvid kundens finansiella instrument vanligtvis hålls åtskilda från OP Säilytys och underförvararens finansiella instrument. Bankens ansvar har fastställts i villkoren för ett separat avtal om förvaring av värdepapper.

Kundens finansiella instrument kan förvaras på ett samlingskonto, varvid det på samma konto finns flera kunders värdepapper och/eller i synnerhet för vissa utländska värdepappers del också OP Säilytys eller en av OP Säilytys vald underförvarares värdepapper. Då värdepapper förvaras på ett samlingskonto kan kundens rätt till tillgångar på kontot utgöras av en styckebaserad rätt till en andel av de värdepapper eller rättigheter av samma slag eller klass som förvaras på samlingskontot eller en annan samfällad äganderätt som ofta baseras på utländsk lag. Den kan inverka på bl.a. hur utdelningskvoter vid företagshändelser fastställs samt hur tillgångarna skiljs åt vid en eventuell konkurs eller något annat motsvarande fall av insolvens samt t.ex. vid eventuella fel i samband med avvecklingen av transaktioner eller exceptionella marknadsförfaranden.

Utländska finansiella instrument registreras vanligtvis inte i kundens namn, utan de registreras på OP Säilytys eller en underförvarares kundmedelskonto. I så fall kan kundens värdepapper vid en eventuell konkurs eller något annat motsvarande fall av insolvens nödvändigtvis inte skiljas åt från OP Säilytys eller en av OP Säilytys vald underförvarares tillgångar.

Kundens utländska värdepapper förvaras i allmänhet i en av OP Säilytys vald finländsk eller utländsk underförvarares besittning på konton på vilka tillämpas lokal lagstiftning. Kundens rättigheter i anslutning till ifrågavarande värdepapper kan därför vara annorlunda än de rättigheter som ansluter sig till inhemska värdepapper bl.a. i fråga om avveckling av transaktioner, registreringar på konton, investerarskydd och övrig lagstiftning. OP Säilytys ska ha kundspecifika värdepapperskonton för kundens utländska värdepapper. Med värdepapperskonton avses en underbokföring som banken för om hur innehavet av de värdepapper som en underförvarare har i sin besittning fördelar sig mellan bankens kunder.

De säkerhets- och kvittningsrätter som gäller finansiella instrument och penningmedel som tillhör kunden har fastställts i villkoren för avtalet om förvaring av värdepapper och i ett eventuellt separat avtal som gäller penningmedel. Den som förvarar utländska finansiella instrument eller penningmedel kan ha säkerhets- eller kvittningsrätt till ifrågavarande finansiella instrument eller penningmedel. Säkerhets- eller kvittningsrätten gäller i så fall alla finansiella instrument eller penningmedel som finns på kontot. Vad gäller finansiella instrument på ett samlingskonto kan kundens finansiella instrument vara föremål för säkerhets- eller kvittningsrätt också för andra förpliktelser än kundens.

I de företag i OP Gruppen som förvarar kundmedel har utsetts en person att ansvara för att de förpliktelser som ansluter sig till förvaringen av kundmedel iakttas.

5 Finansiella instrument och risker i anslutning till dem

Finansiella instruments egenskaper och de risker som ansluter sig till dem beskrivs i Bilaga 2.

6 Meddelande att en order som gäller en tjänst utförts

OP Säilytys ska per e-post eller på ett annat sätt som OP Säilytys separat avtalat om med kunden underrätta kunden om att en order som gäller en tjänst har utförts eller förfallit senast en handelsdag efter den dag ordern utförts eller förfallit.

Kunden ska utan dröjsmål underrätta OP Säilytys om eventuella fel efter det att kunden fått vetskap om dem. Om inget annat kan påvisas eller om inget annat har avtalats, anses kunden ha fått informationen sju (7) dagar efter det att OP Säilytys meddelande avsänts.

OP Säilytys ska underrätta om eventuella fel utan dröjsmål efter det att kunden fått vetskap om dem.

7 Nettning

OP Säilytys har enligt lagen rätt att vid kundens insolvens säga upp kundens betalnings- och leveransförpliktelser med omedelbar verkan och netta dem. Om kunden är en juridisk person, har OP Säilytys dessutom rätt att i enlighet med lagen netta en sådan fordran på kunden som den säkerhet som kunden ställt gäller.

8 Inspelning av telefonsamtal, diskussioner och elektronisk kommunikation

OP Säilytys är skyldig att spela in telefonsamtal med kunden och föra bok över diskussioner samt att spara de elektroniska meddelanden som ansluter sig eller som kan leda till affärstransaktioner. Inspelningarna och dokumentationen används för att verifiera order, upptäcka eventuella missbruk, utveckla kundservicen, för riskhanteringen samt för att reda ut eventuella tvister. Inspelningarna måste lämnas till behöriga myndigheter på myndigheternas begäran och OP Säilytys ska spara inspelningarna i minst fem år.

Kunden har rätt att be att få en kopia av inspelningen av telefonsamtalet eller någon annan inspelning.

9 Information om ersättningsfonden för investerare

Ersättningsfonden för investerare skyddar utbetalningen av icke-professionella placerares ostridiga och förfallna tillgodohavanden då ett värdepappersföretag eller ett kreditinstitut på grund av annan än tillfällig insolvens inte klarar av att betala placerarnas tillgodohavanden inom en viss tidsfrist. En placerare får 90 procent av sina tillgodohavanden dock högst 20.000 euro. Fonden ersätter inte en nedgång i aktiekurserna eller en förlust som beror på ett felaktigt placeringsbeslut, så kunden ansvarar för följderna av sina placeringsbeslut. Skyddet från ersättningsfonden för investerare täcker inte heller placeringsfondsverksamhet.

OP Gruppens intressekonfliktspolicy för placerings- och sidotjänster

OP Gruppen har fastställt principer som de kreditinstitut och värdepappersföretag i OP Gruppen som tillhandahåller placerings- eller sidotjänster iakttar i sin verksamhet för att identifiera, förebygga och hantera intressekonflikter. En intressekonflikt föreligger till exempel då tjänsteleverantören av en placerings- eller sidotjänst eller tillverkaren av en produkt, OP Gruppens personal eller en annan kund eller kundgrupp i anslutning till den tjänst som bjudits ut kan ha en fördel eller ett intresse som avviker från kundens intresse.

Hur intressekonflikter identifieras

OP Gruppen är en omfattande finansgrupp som erbjuder kunderna bank-, placerings- och försäkringstjänster och de kreditinstitut och värdepappersföretag som hör till gruppen verkar i flera olika roller på kapitalmarknaden. Kreditinstituten och värdepappersföretagen kan till exempel bedriva värdepappershandel för egen eller kundernas räkning, i eget namn emittera finansiella instrument och bevilja kunderna krediter och annan finansiering i anslutning till placeringstjänster. Då olika verksamheter bedrivs samtidigt, kan det uppkomma ett läge där kundens intresse inte alltid sammanfaller med det egna intresset hos det kreditinstitut eller värdepappersföretag som tillhandahåller placeringstjänsterna, deras personal eller deras övriga kunders eget intresse.

En intressekonflikt kan till exempel föreligga då

- a) en person i ledande ställning eller tjänsteman vid OP Gruppen eller en person som direkt eller indirekt har ett bestämmande inflytande i ett företag i OP Gruppen kan få en oskäligen ekonomisk fördel på en kunds bekostnad;
- b) ett företag i OP Gruppen eller en sådan person som nämns ovan har i fråga om en tjänst som erbjudits kunden eller en transaktion som utförts för kundens räkning ett intresse som avviker från kundens intresse;
- c) ett företag i OP Gruppen, en verksamhet eller en sådan person som nämns ovan har ett ekonomiskt eller något annat intresse av att i stället för kundens fördel gynna någon annan kunds eller kundgrupps intresse;
- d) ett företag i OP Gruppen eller en sådan person som nämns ovan utövar likadan affärsrörelse som kunden, eller
- e) ett företag i OP Gruppen eller en sådan person som nämns ovan får från annat håll än från kunden ett sådant incitament som tillåts av bestämmelserna och som inte är en sådan provision eller avgift som vanligtvis debiteras för tjänsten i fråga.

Hur intressekonflikter kan förebyggas och hanteras

OP Gruppen har vidtagit alla skäligen åtgärder för att identifiera, hantera och förebygga intressekonflikter. Genom att iaktta de här principerna kan man försäkra sig om att man inom de olika verksamheterna samtidigt kan utföra olika åtgärder som ansluter sig till tillhandahållande av placeringstjänster. OP Gruppen har som mål att i sin verksamhet alltid framförallt undvika intressekonflikter. Om en intressekonflikt uppkommer, ska de rutiner som avses i de här anvisningarna om intressekonflikter följas.

Utgångspunkten är att OP Gruppen då den tillhandahåller placerings- och sidotjänster ska behandla kunderna jämlikt och i enlighet med god sed utan att gynna någon på bekostnad av någon annan. Företagen i OP Gruppen ska alltid, också vid intressekonflikter, handla i enlighet med kundens intresse, erbjuda produkter och tjänster oberoende och objektivt samt hålla uppgifterna om kunden hemliga.

Uppkomsten av eventuella intressekonflikter förebyggs och intressekonflikter hanteras bland annat med interna anvisningar och utbildning, genom att utnyttja olika datasystem, begränsa användarbefogenheterna, skilja åt kontor och också inom organisationen iaktta bestämmelserna om tystnadsplikt. Dessutom förebyggs intressekonflikter genom att de funktioner som intressekonflikter kan uppkomma emellan har skiljts åt från varandra i organisationen och informationsutbytet mellan de här funktionerna har begränsats.

För att förebygga och kontrollera intressekonflikter omfattas relevanta personer och tjänstemän i ledande ställning inom OP Gruppen av anvisningar som gäller deras egen och deras närståendes privata transaktioner. Åtgärderna varierar enligt vilken transaktion eller tjänst det är fråga om. Dessutom innehåller OP Gruppens anvisningar bland annat rutiner för tillvägagångssätt då skötseln av en

affärsrelation inbegriper att man ger eller tar emot gåvor. De som tjänstgör för OP Gruppen måste också få ett tillstånd från sin arbetsgivare för att vara medlemmar av förvaltningen i företag som inte hör till OP Gruppen. Ersättningssystemen ska konstrueras så att de inte sporrar ledningen och tjänstemännen till att handla i strid med kundens intressen.

Hur intressekonflikter upptäcks och rapporteras

OP Gruppen övervakar regelbundet hur de rutiner och principer som nämns ovan iakttas. Om en person i ledande ställning eller en tjänsteman vid OP Gruppen upptäcker en eventuell intressekonflikt, ska den antecknas i enlighet med separata anvisningar och rapporteras till företagets ledning.

Om de rutiner som nämns ovan inte räcker till för att tillräckligt tillförlitligt säkerställa att man undviker riskerna som anknyter till kundens intressen, ska ifrågavarande företag i OP Gruppen ge kunden en noggrann beskrivning av de intressekonflikter som tillhandahållandet av placerings- eller sidotjänsten medför samt tillräckliga upplysningar om arten hos och skälen till intressekonflikten, de risker som kunden omfattas av samt de åtgärder som vidtagits för att minska riskerna. Ifrågavarande uppgifter ska ges innan affärstransaktionen utförs för kundens räkning, så att kunden självständigt kan avgöra om kunden vill att affärstransaktionen utförs trots intressekonflikten i fråga. I så fall är det ändå möjligt att ifrågavarande transaktion inte kan utföras på grund av att intressekonflikten måste undvikas. Meddelandet till kunden ska ges med en separat blankett.

De här principerna för hanteringen av intressekonflikter ska granskas minst en gång per år och uppdateras vid behov. Närmare information om den intressekonfliktspolicy som gäller varje företag i OP Gruppen eller de principer för intressekonflikter som iakttas i de rörelsegrenar som betjänar kunden, ger den kontaktperson som betjänar kunden på kundens begäran.

Incitament i OP Gruppen

Ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag som hör till OP Gruppen kan utöver att tillhandahålla placerings- eller sidotjänster betala en avgift eller provision till tredjeman eller få en avgift eller provision av tredjeman. OP Gruppen omfattar i det här hänseendet också de olika medlemmarna i gruppen, såsom Andelsbankerna och OP Andelslags dotterbolag, vilka utgör tredjemän i relation till varandra. Ifrågavarande avgifter och provisioner utgör incitament då de inte är vanliga avgifter med anknytning till tillhandahållandet av tjänster, såsom handel, förvaring eller clearing eller avgifter som baserar sig på lagstiftningen.

Grunden för poster som betraktas som incitament utgörs av mottagarens ställning då kundbetjäningen ordnas och då kunden erbjuds extra tjänster eller tjänster på en högre nivå. OP Gruppen tillämpar endast ersättningar som är förenliga med god sed och vars syfte är att förbättra kvaliteten på de tjänster som kunderna erbjuds.

Till exempel kan OP-Fondbolaget Ab betala en provision enligt fondförsäljningen eller hanteringen av kundrelationer till det verksamhetsställe eller företag inom OP Gruppen som utgör tecknings- eller inlösenställe för fonder som OP-Fondbolaget Ab förvaltar och för internationella fonder. Provisionerna baserar sig på provisionerna för fondteckningar, inlösen eller förvaltning. Provisionerna för förvaltning är till sin art fortlöpande incitament.

Arrangören till en emission och/eller emittenten kan betala kontoren i OP Gruppen en provision för att de fungerar som försäljnings- och/eller teckningsställen för aktieemissioner och obligationslån. Provisionen kan vara teckningsspecifik eller basera sig på det totala belopp som förmedlats.

OP-Livförsäkrings Ab kan till det kontor i OP Gruppen som utgör ombud för bolaget, till exempel OP Företagsbanken, betala provision i anslutning till tillhandahållandet av försäkringar.

OP Företagsbanken kan till OP Gruppens kontor eller andra parter betala en provision för att ordern förmedlas i samband med börshandeln. Provisionen utgör i så fall en del av den kostnad som tas ut av kunden för börshandeln. Dessutom kan OP Företagsbanken betala provision till OP Gruppens kontor i anslutning till emissionen av aktier samt försäljningen och emissionen av strukturerade produkter.

Mottagarna av provisionerna, såsom Andelsbankerna eller OP Kapitalförvaltning Ab, tillhandahåller och bekostar med provisionerna åtgärder i anslutning till hanteringen av kundrelationer, extra tjänster och tjänster på en högre nivå för kunderna i olika servicekanaler, bland annat genom att upprätta och skaffa rapporter, nättjänster, kontors- och telefontjänster samt andra kundtjänster.

Vid diskretionär kapitalförvaltning används dock inte incitament av den typ som nämns ovan.

Avgifter och provisioner som betalats inom OP Gruppen eller som OP Gruppen tagit mot utgör sådana incitament som bestämmelserna tillåter. Kunderna och de potentiella kunderna ges information om arten hos en avgift, provision eller annan förmån som klassificeras som incitament samt om bestämningsgrunderna för den i god tid innan en placerings- eller sidotjänst tillhandahålls. Syftet med ifrågavarande avgifter, provisioner och andra förmåner är att förbättra kvaliteten på den tjänst som kunden erbjuds genom att göra det möjligt att till exempel erbjuda kunden mervärdestjänster eller genom att förbättra kvaliteten på tjänsten med stöd i anslutning till kompetens och produktkännedom. De avgifter och provisioner som betalats och tagits emot ska dessutom inte stå i strid med kundens eller OP Gruppens förpliktelser att handla hederligt, opartiskt och professionellt på ett sätt som är förenligt med kundens intresse.

Ytterligare information om produkt- och tjänstespecifika incitament och bestämningsgrunderna för dem finns i broschyrmaterialet för ifrågavarande produkt eller tjänst. Dessutom rapporterar OP Gruppen till kunden beloppen av de förmåner, provisioner och övriga avgifter som betalats i anslutning till kundens placeringstjänster.

Information om finansiella instrument och risker i anslutning till dem

I det här meddelandet ges en allmän beskrivning av de finansiella instrument som är föremål för placeringstjänster och de väsentliga riskerna i anslutning till dem. Beskrivningen är ett krav i bestämmelserna om placeringstjänster. Beskrivningen är på inget vis uttömmande och den omfattar inte alla risker som kan ansluta sig till de finansiella instrument som beskrivits. Hur lämpligt ett finansiellt instrument är ska alltid bedömas placerare för placerare. En placerare ska göra sig förtrogen med de villkor som gäller ett finansiellt instrument, dess egenskaper och de skyldigheter som följer av dem innan placeraren fattar placeringsbeslutet för att placeraren ska kunna förstå de risker och den eventuella inverkan på placerarens ekonomi som ansluter sig till det finansiella instrumentet. En placerare ska noga överväga om ett finansiellt instrument är lämpligt för det tilltänkta syftet också ifall omständigheterna förändras.

Aktier

En aktie är ett egetkapitalinstrument som ett aktiebolag emitterat. En akties värde baserar sig på uppfattningen om värdet på det aktiebolag som emitterat aktien vid respektive tidpunkt. Placeringar i aktier ger också rätt till den utdelning som bolaget betalar och marknadsvärdet vid gransknings tidpunkten påverkas därför av förväntningarna på framtida kassaflöden.

Aktierna kan vara föremål för handel på en reglerad marknad (börs eller en motsvarande handelsplattform) eller en multilateral handelsplattform. De här börsnoterade aktierna är i normala fall ytterst likvida och det är möjligt att sälja dem med rätt kort varsel också i en extrem marknadssituation. Dessutom kan aktier vara föremål för handel utanför en reglerad marknad och multilateral handelsplattform, varvid placeringens likviditet är svag och placeringen vanligtvis inte går att sälja i en extrem marknadssituation. Det är därför skäl att placeringshorisonten är lång och sträcker sig över marknadscyklerna.

Riskerna med aktieplaceringar består av risken i anslutning till fluktuationer i aktiekurser (marknadsrisken) och den risk som ansluter sig till handelns omfattning (likviditeten). På aktiernas kursfluktuationer inverkar både den allmänna marknadsutvecklingen och uppgifter om faktorer som påverkar emittentens framgång. I aktieplaceringar kan hela det kapital som placerats gå förlorat, om emittenten försätts i konkurs. På risken inverkar allmänt också bl.a. emittentens bransch, förändringar i lagstiftningen och bl.a. antalet aktier som emitterats och fördelningen hos innehavet. Värdet på aktier i främmande valuta påverkas också av valutakursförändringar. Placeringar i aktier på tillväxtmarknader kan betraktas som mera riskfyllda än andra aktieplaceringar, för typiskt för de här marknaderna är att omvärlden och lagstiftningen är instabil, de politiska riskerna, kraftiga fluktuationer i valutakurserna, motpartsrisiker och att likviditeten på aktiemarknaden är lägre. Det finns många skillnader mellan fluktuationerna i värdet på enskilda aktieplaceringar.

Med aktier likställs också teckningsrätter och optionsrätter som ger rätt att teckna aktier i det bolag som emitterat dem. Priset på teckningsrätter eller optionsrätter beror på prisutvecklingen för emittentens aktie samt dessutom på lösenpriset för optionsrätten, aktiens volatilitet, räntorna och optionsrättens återstående löptid. Teckningsrätternas och optionsrätternas volatilitet är högre än den underliggande aktiens på grund av att det uppbundna kapitalet är mindre (s.k. hävstångseffekt).

Penningmarknadsinstrument

Som penningmarknadsinstrument räknas statsskuldförbindelser, bankcertifikat, företagscertifikat, kommuncertifikat och ECP:n (Euro Commercial Paper).

Korta penningmarknadsplaceringar är i regel s.k. nollräntecertifikat (diskontopapper), där emittenten till innehavaren betalar det nominella värdet på den förfallodag som antecknats i certifikatet. Avtalens löptid är normalt 1–12 månader. Emittentens kreditrisk är starkt knuten till placeringen.

Avkastningen på penningmarknadsplaceringar med nollränta består av skillnaden mellan anskaffningspriset och det nominella värdet (eller återköpsvärdet). Anskaffningspriset och återköpsvärdet räknas ut genom att diskontera det nominella värdet med den räntesats som noteras för ifrågavarande period från transaktionens valuteringsdag till dess förfallodag. Vid behov kan ett avtal säljas på sekundärmarknaden. Ett återköp sker till marknadspris vid inköpsögonblicket.

Den risk som ansluter sig till penningmarknadsinstrument, liksom till andra ränteinstrument, kan delas in i två delar. Den ena är den risk som beror på variationer i räntorna och instrumentets löptid (ränterisken), den andra den risk som ansluter sig till emittentens / insättningsmottagarens betalningsförmåga (kreditrisken). Kreditriskens betydelse accentueras i ränteinstrument där emittentens

rating är låg. Penningmarknadsplaceringar med god kreditkvalitet är instrument som är lätta att sälja i alla marknadssituationer.

Obligationslån

Obligationslånen är instrument som baserar sig på kassaflödet. Deras värde bestäms på basis av nuvärdet på deras kassaflöden. Alla kassaflöden på ett obligationslån med fast ränta är kända, men kassaflödet på ett obligationslån med rörlig ränta beror på fluktuationerna i räntorna. Kassaflödet bildas av kupongräntan och återbetalningen av lånets kapital. I sådana fall bestäms värdet på obligationslånet enligt det avkastningskrav som råder på marknaden, dvs. enligt diskontoräntan.

Ett obligationslån kan emitteras av t.ex. staten, en kommun, ett företag eller ett försäkringsbolag och finansiellt institut. Bestämningsgrunderna för avkastningen på de obligationslån som emitteras bestäms i villkoren för respektive lån. Avkastningens belopp kan också påverkas av emissionskursen och den teckningsprovision som eventuellt tas ut.

De vanligaste riskerna som ansluter sig till ett obligationslån är ränterisken och kreditrisken. Med ränterisken avses risken för fluktuationer i räntorna. Om räntorna stiger, sjunker obligationslånets försäljningsvärde på sekundärmarknaden och om räntorna sjunker ökar värdet. Den kreditrisk som ansluter sig till ett obligationslån gäller risker för att emittenten inte klarar av att betala ränta eller att återbetala kapitalet i enlighet med villkoren för skuldebrevet. Avvecklingsrisken består av den förlustrisk som uppkommer mellan parterna i samband med betalningar och leveranser, om motparten inte klarar av att fullgöra sina förpliktelser. Det är möjligt att ett lån inte får en fortlöpande daglig sekundärmarknad under löptiden. Om en placerare vill sälja sin placering före Lånets förfallodag, kan skuldebrevets marknadspris vid ifrågavarande tidpunkt vara lägre eller högre än det kapital som placerats. Placeraren eller emittenten kan på de sätt som nämns i de lånespecifika villkoren ha rätt att yrka på att lånet återbetalas i förtid. Utländska obligationslån kan också vara förknippade med en valutakursrisk. Ju längre obligationslån det är fråga om och ju svagare rating emittenten har, desto känsligare är sekundärmarknadsvärdet för förändringar i marknadsläget.

Ett indexlån eller ett annat strukturerat lån är ett obligationslån, vars avkastning vanligen helt eller delvis är bunden till värdeutvecklingen hos en på förhand fastställd underliggande tillgång. Till ett strukturerat lån kan hänföra sig en förbindelse från emittenten om att till placeraren på förfallodagen återbetala minst lånets nominella belopp eller en separat angiven del av lånets nominella belopp. Förbindelsen gäller till fullt belopp endast på lånets förfallodag och den omfattas av emittentens kreditrisk. Förbindelsen gäller inte den överkurs eller teckningsprovision som eventuellt betalats för lånet. Det är dessutom möjligt att emittenten inte ger den förbindelse som avses ovan. Strukturerade lån omfattas också av en risk för utvecklingen hos värdet på den underliggande tillgången under löptiden. Om placeraren säljer lånet före förfallodagen, kan placeraren få en överlåtelsevinst eller lida en överlåtelseförlust.

På marknadsvärdet på ett indexlån eller något annat strukturerat lån inverkar under löptiden såväl räntorna som värdeförändringen i den underliggande tillgången. En underliggande tillgång kan vara en aktie (inkl. aktiekorg, aktieindex eller korg bestående av sådana), en råvara, en valutakurs (inkl. korg, index eller indexkorg), en ränta eller räntedifferens, inflation (inkl. konsumentprisindex), en kreditrisk eller en kombination av de föregående. Värdet av den underliggande tillgången kan stiga eller sjunka under löptiden. Värdeförändringarna i den underliggande tillgången inverkar på lånets marknadsvärde genom en koefficient eller genom begränsningar som fastställs i lånevillkoren. Indexlån och strukturerade lån kan ha mycket olika lånevillkor, varför deras risker varierar avsevärt från varandra.

Ett debenturlån är ett obligationslån som vid emittentens konkurs har sämre förmånsrätt än emittentens övriga förbindelser. På grund av att risken är större och likviditeten mindre än vid vanliga lån betalas i regel en bättre ränta på debenturlån än på andra obligationslån. Lånens volatilitet är normalt klart högre än volatiliteterna för seniorlån. Värdefluktuationerna för debenturlån med höga risker ligger närmare fluktuationerna hos avkastningen på aktier än avkastningen på obligationslån.

Ett konvertibelt skuldebrevslån är ett obligationslån där innehavarna har rätt att byta sina skuldebrev till aktier i emittenten enligt ett bytesförhållande som bestämts på förhand. Kupongräntan är i regel lägre än den kreditriskmarginal som gäller för emittenten på marknaden.

Ett optionslån är ett obligationslån med rätt att köpa aktier i emittentföretaget vid en viss tidpunkt till ett visst pris. Med lånet och optionerna kan separat idkas handel på sekundärmarknaden. Kupongräntan på ett optionslån är liksom kupongräntan på ett konvertibelt skuldebrevslån lägre än räntan på ett vanligt obligationslån, eftersom en del av kupongräntan har använts för att köpa aktieoptionen. Riskerna för konvertibla skuldebrevslån och optionslån är som normalt klart högre än riskerna hos en diversifierad obligationslåneportfölj.

Derivatinstrument

Derivatinstrumenten utgörs av optioner, terminer, futurer, swappar, kombinationer av dem och/eller andra motsvarande instrument. Derivatinstrumenten kan vara standardiserade eller icke-standardiserade (OTC-derivat). Med ett derivatinstrument avses ett avtal, vars värde kan bero på förändringen i ett avtals underliggande tillgång, prisfluktuationer, dvs. volatiliteten, räntefluktuationer, avtalets förfallotid eller andra faktorer som påverkar värdet på derivatet. Den underliggande tillgången för ett derivatinstrument kan bestå av t.ex. en aktie, en valuta, en ränta, en råvara, en kreditrisk, ett index eller ett nyckeltal som beskriver prisutvecklingen för en sådan underliggande tillgång. Derivatinstrumentens giltighetstid varierar från mycket kort till flera år. Till derivatinstrument hänför sig en marknadsrisk som beror på förändringen i värdet på den underliggande tillgången. Avtalsparterna är skyldiga att betala kassaflödet från kontraktet oberoende av marknadsläget.

Av derivatinstrumenten kan man bilda kombinationer. Villkoren för derivatinstrument kan vara sådana att vinst-/förlustmöjligheten kan växa och bli mycket stor. Förlustrisken kan i vissa strategier bli obegränsad.

Utöver värdeförändringen i den underliggande tillgången, dvs. marknadsrisken, kan derivatinstrumentens värde samt beloppet, tidpunkten och fullgörandet av avtalsparternas prestationsskyldigheter påverkas av bl.a. förändringar i lagstiftningen samt den risk för dröjsmål med betalning och kreditförlust som följer av att motparten är insolvent.

Om derivatinstrumentet upphävs under kontraktperioden, krediteras eller debiteras kunden enligt kontraktets marknadsvärde. En betydande förändring i kontraktets marknadsvärde kan förorsaka kunden betydande förluster, om kontraktet upphävs i förtid.

Ett speciellt villkor som gäller hävningsrätt i förtid (s.k. break clause) hos långa kontrakt ger också bankerna rätt att häva kontraktet i förtid på en dag som avtalats på förhand. Banken kan utnyttja sin rätt att häva kontraktet till exempel till följd av: ändringar i bankernas kapitaltäckningsbestämmelser, derivatmarknaden eller kundens kreditrisk. Om banken utnyttjar den rätt att häva kontraktet i förtid som break clause-klausulen medför och det har skett en betydlig förändring i kontraktets marknadsvärde, kan kunden drabbas av betydande kassaflödeseffekter i förtid.

Avkastningen på derivatinstrument påverkas också av de övriga faktorer som eventuellt nämns i villkoren för avtalet samt kostnaderna för att ställa den säkerhet som eventuellt behövs. Derivatinstrumenten kan beroende på typ förorsaka kunden andra ekonomiska åtaganden eller förpliktelser än anskaffningsutgiften, och anskaffningen kan vara beroende av ett krav på säkerhet eller andra ålägganden.

Värdet på ett derivatinstrument kan ändras snabbt och kraftigt. Banken kan i början av derivathandeln kräva att det ställs en säkerhet för att trygga bankens fordringar i sådana fall. Derivats likviditet kan ha begränsningar. Värdet på derivat i främmande valuta påverkas också av valutakursförändringar.

Vanligaste derivatinstrument och faktorer som påverkar marknadsvärdet:

Ränteswapkontrakt

Ett ränteswapkontrakts marknadsvärde består av nuvärdet för det ränteflöde som förväntas för kontraktet, dvs. dess värde påverkas av formen hos den räntekurva som ligger under kontraktet. Marknadsnoteringarna för ränteswapkontrakt bestäms på interbankmarknaden och avspeglar de framtida ränteförväntningarna. Ett ränteswapkontrakts marknadsvärde är känsligare för ändringar i räntorna ju större kapital det omfattar och ju längre kontraktet gäller. En nedgång / uppgång i ränteförväntningarna minskar / ökar kontraktets värde för den som betalar fast ränta och tvärtom.

Ränteooptioner (räntekorridor, swaption, räntetak och räntegolv)

Den premie som betalas för optionen och de faktorer som påverkar optionens marknadsvärde består av marknadens ränteförväntningar, avtalstid, marknadens volatilitet samt de genomföringsnivåer som ställts upp för optionerna. Ju högre räntevolatilitet, desto högre är optionernas pris, för en hög volatilitet höjer sannolikheten för kontraktets värdefullhet under kontraktperioden. Ju längre den återstående kontraktperioden är, desto större tidvärde har avtalet. Kontraktets tidvärde sjunker med tiden och är noll då det löper ut.

Den största möjliga förlusten för köparen av en option förorsakas av marknadsrisken, som är lika stor som den premie som betalats. Risken för utfärdaren av en option är obegränsad, eftersom utställaren är skyldig att betala kassaflödet från kontraktet oberoende av marknadsläget.

Valutatermin

Priset på ett valutaterminsavtal bestäms enligt spot-kursen på den underliggande tillgången förhöjd med avkastningen på räntedifferensen mellan valutorna under avtalets giltighetstid. Faktorer som påverkar marknadsvärdet på en valutatermin utgörs därmed av terminskontraktets giltighetstid, omfattningen av variationerna i valutakursen och utvecklingen i räntedifferensen mellan valutorna. Marknadsnoteringarna för valutaterminer bestäms på interbankmarknaden och avspeglar de framtida ränteförväntningarna. Marknadsvärdet på ett valutaterminskontrakt är desto större, ju större kapital det är fråga om. Känsligheten hos räntedifferensen mellan valutorna påverkas dessutom av giltighetstiden. Om spot-kursen försvagas / stärks, sjunker / ökar avtalets värde för köparen av terminskontraktet och tvärtom. Om räntedifferensen mellan valutorna sjunker / stiger, sjunker / ökar avtalets värde för köparen av terminskontraktet och tvärtom.

Valutaoptioner (köp-, säljoption, knock-in, knock-out, reverse knock-in, reverse knock-out, digital option)

Innehavaren av ett valutaoptionskontrakt (köparen) har rätt att vid överenskommen tid och till överenskommen pris av valutaoptionens utställare (säljaren) köpa eller till denne sälja en i avtalet avtalad mängd av valutan för optionens underliggande tillgång. Köparen av optionskontraktet betalar till säljaren för sin rätt ett vederlag, dvs. en premie.

Premien för ett valutaoptionskontrakt, dvs. marknadsvärdet, består av optionens tidsvärde (optionens pris med avdrag av basvärdet) samt optionens basvärde (differensen mellan valutakursen för granskningstidpunkten, dvs. spot-kursen, och kursen för lösenkursen). Det pris som betalas för optionen och faktorer som därmed påverkar optionens marknadsvärde utgörs av priset på optionens underliggande valutakurs vid granskningstidpunkten (spot-kursen), den förväntade fluktuationen i optionens underliggande valutakurs, dvs. spoten, (volatiliteten), avtalstiden, räntedifferensen mellan valutorna samt den lösenkurs som fastställts för optionen.

Ju högre valutavolatilitet, desto högre är optionernas pris, för en hög volatilitet höjer sannolikheten för kontraktets värdefullhet under kontraktperioden. Då valutakursen, dvs. spot-kursen, stärks, stiger (sjunker) priset på köpoptionen (säljoptionen) och tvärtom. Om räntedifferensen mellan valutorna stiger, stiger (sjunker) priset på köpoptionen (säljoptionen) och tvärtom. Ju längre den återstående kontraktperioden är, desto större tidsvärde har avtalet. Kontraktets tidsvärde sjunker med tiden och är noll då det löper ut.

Den största möjliga förlusten för köparen av en option förorsakas av marknadsrisken, som är lika stor som den premie som betalats. Risker för utfärdaren av en option är obegränsad, eftersom utställaren är skyldig att betala kassaflödet från kontraktet oberoende av marknadsläget.

Warranter

En warrant är ett värdepapperiserat derivat som alltid har en begränsad giltighetstid (kallas också löptid) och som handlas liksom aktier på en reglerad marknad (börs eller en motsvarande handelsplattform). De vanligaste typerna av warranter är köp- och säljwarranterna. En köpwarrant ger rätt att på stängningsdagen köpa den råvara som utgör underliggande tillgång till det pris som avtalats i warrantvillkoren (eller i amerikanska warranter under deras giltighetstid). Om priset på den underliggande tillgången då inte överskrider det avtalade priset, förfaller warranten som värdelös. En säljwarrant ger däremot rätt att sälja den underliggande tillgången till det pris som avtalats. Om priset på den underliggande tillgången hålls över det avtalade priset, förfaller säljwarranten som värdelös. Den underliggande tillgången består i regel av en aktie eller ett index, men den kan också utgöras av till exempel vilken råvara eller valuta som helst.

Warrantens lösenpris bestämmer det pris som placeraren kan köpa (köpwarrant) eller sälja (säljwarrant) den underliggande tillgången med. Warrantens multiplikator anger hur många warranter som behövs för att köpa eller sälja den underliggande tillgången. Värdet på warranten består av differensen mellan lösenpriset och aktiernas värde, från vilket dras av eventuella kostnader. Det värde som återstår divideras med det antal warranter som behövs för att köpa aktierna. Om en warrant har ett värde på förfalldagen, får placeraren motsvarande belopp antingen kontant (kontant slutavräkning) eller som värdeandelar (fysisk leverans). Det vanligaste sättet är att warrantens utställare (emittent) betalar nettovärdet i pengar. Det finns två typer av vanliga warranter (plain vanilla), europeiska warranter och amerikanska warranter. Europeiska warranter löses in på stängningsdagen medan placeraren vid amerikanska warranter kan yrka på inlösen när som helst under giltighetstiden. Merparten av warranterna är europeiska warranter.

Warranternas värdebildning är likadan som för optioner, mycket komplicerad och mångdimensionell. På warrantens värde inverkar bland annat den implicita (förväntade) volatiliteten hos den underliggande tillgången, den underliggande tillgångens pris, marknadsränta och löptid. Warrantens löptid fastställs i samband med emissionen. Ju längre löptid, desto större värde har såväl köp- som säljwarranter. Alla warranters värde minskar något varje dag, m.a.o. warrantens värde minskar något trots att alla andra rörliga faktorer som påverkar priset hålls oförändrade. Den största faktor som inverkar på värdet är den presumerade framtida volatiliteten (implicita volatiliteten) hos den underliggande tillgången. En högre volatilitet höjer warrantens pris och en lägre volatilitet minskar priset.

Turbowarranter skiljer sig från vanliga warranter på följande punkter: i) de har ofta en större hävstångseffekt i relation till den underliggande tillgången ii) deras prisbildning avviker från plain vanilla-warranter (bl.a. behöver man inte beakta den implicita volatiliteten) iii) de har en knock out-nivå som är bestämd på förhand och ifall den nås förfaller turbowarranten. En större hävstångseffekt och förutbestämd knock out-nivå innebär att riskerna i turbowarranterna är ännu större än i plain vanilla-warranter.

Värdet på turbowarranter baserar sig på differensen mellan lösenpriset och priset på den underliggande tillgången, som oftast är en aktie. Eftersom en turbowarrants värde bestäms enbart på basis av det reella värdet, kan endast lösenpriset för köpturbowarranter vara lägre än aktiekursen. För säljturbowarranter är läget det motsatta. Eftersom stoploss-gränsen är högre än lösenpriset, skulle en turbowarrant vara värdelös, om aktiekursen är lägre än lösenpriset. Om man väljer ett högre lösenbelopp, ökar hävstångseffekten i en köpturbowarrant. Ju högre lösenpriset är, desto lägre är warrantens pris. Eftersom en uppgång i värdet på den underliggande tillgången med en euro också ökar värdet på turbowarranten med en euro, innebär ett lägre pris på turbowarranten en större procentuell avkastning. Nackdelen med det är att stoploss-gränsen (knock-out-nivån) ligger närmare priset på turbowarranten. Då är risken större för att gränsvärdet nås och värdeutvecklingen i turbowarranten avbryts.

I turbowarranterna strävas efter att minska den risk som beror på kursrörelserna för den underliggande tillgången med knock out-nivån. Efter det att knock out-nivån nåts och turbowarranten förfallit fastställs clearingpriset. Om knock out-nivån är densamma som lösenpriset, eller om clearingpriset är lika med eller mindre än lösenpriset (köpturbo) eller om clearingpriset är lika stort som eller större än lösenpriset (säljturbo), förfaller turbowarranten som värdelös.

Knock out-nivån kan också ses som en risk, eftersom också en mycket kortvarig svängning i kursen kan leda till att knock out-nivån uppnås så att turbowarranten förfaller i förtid. Liksom en vanlig warrant kan också en turbowarrant förfalla som värdelös på lösendagen. Turbowarranter har kortare giltighetstider än vanliga warranter.

I handeln med warranter är den marknadsgaranti som warrantens emittent gett ett viktigt element. Vid marknadsgarantin kan emittenten förbinda sig till att ge warranten en köp- och säljnotering. Villkoren för marknadsgarantin har beskrivits i prospektet för warranten och villkoren för garantin kan variera avsevärt såväl mellan olika emittenter som mellan warranter. En produkts likviditet påverkas av att beloppet av och nivån på en marknadsgaranti är lågt, samt i synnerhet av att en marknadsgaranti saknas. Warranternas begränsade likviditet, i synnerhet vid undantagsläge på marknaden, kan försvåra försäljningen eller köpen av warranter.

En warrant kan vara värdelös på förfalldagen och då förlorar placeraren sin placering. En köpwarrant förfaller värdelös, om värdet på den underliggande tillgången på förfalldagen är lägre än warrantens lösenpris. En säljwarrant förfaller å sin sida värdelös, om värdet på den underliggande tillgången på förfalldagen är högre än warrantens lösenpris. En placerare kan dock inte förlora mer än det placerade kapitalet.

Riskerna med warranterna består av marknads-, kredit- och valutarisken. Marknadsrisken hänför sig till prisutvecklingen för den underliggande tillgången och kreditrisken till emittentens återbetalningsförmåga. Valutarisken måste beaktas, om den underliggande tillgången noteras i en annan valuta än euro.

Innan placeraren fattar ett beslut om att placera i en warrant borde placeraren läsa igenom prospektet som gäller warranten och villkoren samt verksamhetsprinciperna, detaljerna (t.ex. knock out-nivå) och riskerna. Prospektet som gäller warranten och annan mer detaljerad information om warranten finns på emittenternas nätsidor.

Placeringsfonder

Placeringar i de finansiella instrument som beskrivits ovan och kombinationer av dem kan oftast göras utöver som direkta placeringar också via placeringsfonder. En placeringsfond innehas av de

placere som placerat i den i förhållande till respektive andelar. Det fondbolag som förvaltar en placeringsfond samlar privatpersoners och organisationers medel och placerar dem i flera olika värdepapper som bildar placeringsfonden.

I en indelning enligt vinstutdelning kan placeringsfonderna delas in i fonder som delar ut vinst årligen samt tillväxtfonder där vinsten ökar värdet på fondandelen. Samma fond kan ha både avkastnings- och tillväxtandelar. En placeringsfond placerar de medel den får från försäljningen av fondandelar enligt den placeringsstrategi som angetts i fondens stadgar.

Ur fondens stadgar framgår målen och begränsningarna för fondens placeringsverksamhet. På basis av valet av placeringsobjekt kan placeringsfonderna delas in i aktiefonder, blandfonder, långa räntefonder, medellånga räntefonder och korta räntefonder. Utöver dem finns bl.a. råvarufonder, konvertibla skuldebrevsfonder och företagslånefonder. De flesta placeringsfonder iakttar principer för riskspridning i sina placeringspolicyer. Vissa fonder avviker dock från de här principerna, och kallas då specialplaceringsfonder. Sådana fonder utgörs, utöver fonder som är flexibla än traditionella fonder, av till exempel hedgefonder som strävar efter att trygga kapitalet och hävstångsfonder som använder derivatinstrument (optioner och terminer) i placeringsverksamheten. Vissa specialplaceringsfonder är avsedda endast för professionella storplacere. Fonderna skiljer sig från varandra också genom att vissa fonder har som mål att passivt följa ett index (indexfonder) medan andra har som mål att genom en aktiv placeringssyn få en avkastning som är högre än jämförelseindexet (aktivfonder).

Fondbolaget måste lösa in fondandelar av placerearna då de kräver det. För medlen i en placeringsfond tas ut de kostnader som hänför sig till fondens verksamhet såsom förvaltnings- och förvaringsprovisioner, vilkas belopp varierar från fond till fond. De här provisionerna specificeras i faktabladet.

Riskerna med en fond beror på fondens placeringsstrategi. Genom att de medel som ska placeras sprids på flera av varandra oberoende placeringsobjekt än ett enda, minskas fondens totala risk i förhållande till ett enskilt placeringsobjekt genom spridningsfördelarna. Fonderna är i regel likvida dagligen, men fondernas likviditet kan vara begränsad i fondens stadgar till exempel med tanke på en fondandelsägares intresse vid exceptionella marknadslägen eller på grund av den placeringspolicy som fonden har. Dessutom kan inlösningsen av andelar i specialplaceringsfonder vara möjlig endast vid vissa tidpunkter t.ex. en gång per månad eller mer sällan än det. Värdet på fonder i främmande valuta påverkas också av valutakursförändringar.

Fonder som sprids effektivt är inte lika utsatta för kraftiga värdenedgångar som enskilda direkta placeringar i samma tillgångsklass. Värdefluktuationer i diversifierade fonder är på motsvarande sätt vanligtvis klart mildare än värdeförändringar hos enskilda placeringar i samma tillgångsklass. Den årliga volatiliteten hos fonder som placerar i noterade aktier är normalt cirka 12–16 procentenheter. Volatiliteterna hos fonder som placerar i lån med god kreditkvalitet är 2,5–5 procentenheter och volatiliteterna hos fonder som placerar i lån med svag kreditkvalitet är 6–14 procentenheter.

Särdragen och riskerna hos en enskild placeringsfond framgår av placeringsfondens faktablad. Innan en placere placerar i en placeringsfond, bör placerearen ta del av innehållet i faktabladet, fondens stadgar och tariff.

En ETF (Exchange Traded Fund) är en fond som är föremål för handel på en reglerad marknad (börs eller motsvarande handelsplattform) och där kursutvecklingen följer t.ex. ett valt index eller någon annan underliggande tillgång. Köp- och säljnoteringarna förändras liksom aktiekurserna. Man kan handla med ETF:er på reglerade marknader liksom med aktier. Handel utanför reglerade marknader är också möjlig. Likviditeten bestäms bland annat på basis av den underliggande tillgången.

ETF-strukturerna är olika och de varierar beroende på emittent. ETF-produkter omfattas av bland annat en marknads-, kredit-, valuta- och motpartsrisk. Riskerna hos produkterna varierar enligt placeringsstrategi och placeringsobjekt på samma sätt som hos placeringsfonder. Marknadsrisken hänför sig till prisutvecklingen för den underliggande tillgången, kapitalet kan minska eller i teorin gå helt förlorat. Valutakursrisken måste beaktas i fråga om den underliggande tillgångens valuta och noteringsvalutan. Kreditrisken som gäller vissa strukturer (ETN) hänför sig till emittentens återbetalningsförmåga. Emittenten strävar efter att hantera den motpartsrisk som hänför sig till produkterna med olika säkerhetskrav. ETF-produkterna kan också förknippas med risk i anslutning till förväret av kundmedel särskilt då en ETF placerar sina medel på tillväxtmarknaden och värdepappersförväret sköts med underförvar i mållandet.

S.k. Short ETF:er är strukturer där kursutvecklingen på dagsplanet omvänt följer målmarknaden eller den underliggande tillgången.

ETC (Exchange Traded Commodity) är värdepapperiserade råvaror som man kan handla med på reglerade marknader (börsen eller ett motsvarande handelssystem) liksom med aktier. ETC:ers kursutveckling följer priset på t.ex. en råvara eller en råvarukorg som utgör underliggande tillgång. Om en ETC har upprättats med råvaruderivat, påverkas den totala avkastning som kunden får också av s.k. rullande vinster eller förluster. Med rullning avses att ETC:n säljer en råvarufutur som förfaller och i stället köper råvarufuturer med en förfalldag som infaller senare.

Riskerna med ETC:er består av bl.a. marknads-, kredit-, valuta- och motpartsrisken. Marknadsrisken hänför sig till prisutvecklingen för den underliggande tillgången, kapitalet kan minska och i teorin gå helt förlorat, om priset på den råvara eller råvarukorg som utgör underliggande tillgång för ETC:n sjunker. Beroende på placeringsstrategin kan prisförändringen för vissa ETC:er vara större än prisförändringen på den underliggande tillgången. Kreditrisken hänför sig till emittentens återbetalningsförmåga. Emittenten strävar efter att hantera den motpartsrisk som hänför sig till produkterna med olika säkerhetskrav. Valutakursrisken måste beaktas i fråga om den underliggande tillgångens valuta och noteringsvalutan.

S.k. Short ETC:er är strukturer där kursutvecklingen på dagsplanet omvänt följer målmarknaden eller den underliggande tillgången.

Skatter i anslutning till finansiella tjänster

Placeraren ska fästa uppmärksamhet vid att skattepåföljder ansluter sig till köp, innehav och försäljning av Finansiella instrument. Placeraren ska skaffa tillräckliga uppgifter för beskattningen redan innan den fattar sitt placeringsbeslut. De som överväger att placera borde vända sig till en skatteexpert för att få information om vilka skattepåföljder som enligt finsk skattelagstiftning eller annars följer av att en placerare äger, innehar eller säljer finansiella instrument. En placerare bör beakta, att skattebehandlingen av ett finansiellt instrument bestäms på basis av kundens individuella omständigheter och att den kan förändras i framtiden.

Definitioner

Kreditrisk

Risken för att en emittent inte klarar av att betala ränta eller att återbetala kapitalet i enlighet med villkoren för emissionen av ett finansiellt instrument.

Marknadsrisk

Med marknadsrisken avses risken för variationer i marknadspriset. Marknadsriskerna är ränterisken, valutarisken, aktierisken eller någon annan prisk.

Ränterisk

Med ränterisken avses risken för fluktuationer i räntorna. Om räntorna stiger, sjunker obligationslånets försäljningsvärde på sekundärmarknaden och om räntorna sjunker, så ökar värdet.

Valutarisk

Med valutarisk avses risken för fluktuationer i valutakurserna.

Motpartsrisk

Risken för hur förbindelsens motpart klarar av att fullgöra sina förpliktelser. (Risken kan gälla bl.a. derivat, räntepaceringar, strukturerade placeringar och valutahandel.)

Avvecklingsrisk

En risk i anslutning till att en transaktion genomförs, dvs. att den transaktion som avtalats inte genomförs på grund av att motparten antingen inte kan överlåta värdepapper eller betala den köpesumma som krävs.

Volatilitet

Medelavvikelsen för den årliga avkastningen för den årliga avkastningen på lång sikt.